

Telegraful Român

Organul oficial al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și al Episcopilor Cluj și Oradea

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III Lei 500. Particulari Lei 500. Autorități și străinătate Lei 1000. De sprijin Lei 1500. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 12 Lei pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu strada 1 Mai Nr. 35.

CUVÂNTAREA

Î. P. S. Mitropolit NICOLAE al Ardealului ținută la deschiderea Adunării Eparhiale din 28 Ianuarie 1951

Prea Cucernici Părinți,
Domnilor Deputați,

De câte ori văd adunați în jurul meu pe reprezentanții clerului și poporului dreptcredincios ai Arhiepiscopiei noastre simt o mare bucurie în sufletul meu, pentru că în ei văd exprimată voința poporului credincios de a conlucra cu ierarhul lui la binele și progresul Bisericii strămoșești. Cu această bucurie Vă întâmpin și acum și mulțumindu-Vă că a-ți urmat invitații ce V-am făcut, Vă zic cu părintească dragoste: Bine ați venit!

Onorată Adunare Eparhială,

Spre deosebire de anul trecut, când am convocat două sesiuni, una extraordinară pentru aprobarea bugetului și alta pentru darea de seamă a Centrului arhiepiscopesc, acum, spre a evita oboseala drumului și a economisi cheltuielile, V-am convocat în sesiune ordinară, având pe ordinea de zi și votarea bugetului și examinarea referatelor Consiliului arhiepiscopesc. E adevărat că în timp de iarnă drumul e mai anevoios decât primăvara. Dar dacă atunci veneați la Sibiu cu primăvărateca bucurie și lumină a Învierii Domnului, acum aduceți atmosfera de pace și muncă a sărbătorilor Crăciunului, Anului Nou și Bobotezii. Această atmosferă este expresia uneia din misiunile veșnice ale Bisericii, care în același timp este și de o acută actualitate. Misiunea aceasta este lupta pentru pace. La Nașterea Mântuitorului pământul a tresăltat de bucurie când a auzit vestea ce i-o aduce Cerul: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bună voie” (Luca 2, 14). Se născuse atunci în ieslea păstorilor simpli Acela pe care proorocul l-a numit cu veacuri înainte „Domn al păcii”. Și într’adevăr Iisus Hristos a adus pacea dintre om și Dumnezeu, și pacea dintre popor și popor, dintre om și om, astupând prăpastia ce despărțea pe om de Dumnezeu, și pe om de om, pe popor de popor, prin crucea Sa, adevărat prin iubirea Sa dusă până la jertfa vieții. Misiunea aceasta de a continua opera de împăcare săvârșită de Hristos Domnul a lăsat-o El sfinților apostoli și urmașilor Lui, deci Bisericii Sale. De aceea Biserica a fost în totdeauna propovăduitoarea păcii lui Hristos între popoare. Pe linia ace-

stei misiuni veșnice se află și azi Biserica ortodoxă, exprimând astfel vrerea lui Dumnezeu și vrerea credincioșilor ei.

Pacea aceasta pentru care luptăm este chezașia dezvoltării normale a opere constructive bisericești. Ea oferă condițiunile necesare nu numai pentru munca creatoare a poporului întreg, ci și pentru lucrarea Bisericii în sânul poporului dreptcredincios. Cu adevărat, din rapoartele ce Vi se vor prezenta veți constata că viața Bisericii și a instituțiilor ei a decurs normal. Biserica a putut să-și desfășoare activitatea în toate domeniile cu tactul și forța ce o caracterizează.

Onorată Adunare Eparhială,

Ca evenimente mai însemnate, afară de comemorarea a 30 ani dela alegerea și sfințirea mea ca Mitropolit al Ardealului și a 100 ani dela înființarea Tipografiei Arhidiecezane, amintesc: cursurile de îndrumare misionară a preoșimii, prăznuirea a doi ani dela actul epocal al reîntregirii bisericești și sfințirea noului Episcop al Americii.

Cursurile de îndrumare misionară au continuat anul trecut cu acelaș scop și cu aceleași rezultate: împropătarea cunoștințelor teologice, înfrățirea sufletească dintre preoșii reveniți și cei vechi ortodocși, lămurirea noulor probleme ce se pun preoșimii în evoluția societății românești și chiar a omenirii întregi. Astfel se creiază o unitate spirituală și de acțiune a preoșimii întregi, care este înarmată cu noi cunoștințe și noi metode în lucrarea ei pastorală.

La 21 Octombrie am prăznuit cu o deosebită bucurie împlinirea alor doi ani dela reîntregirea Bisericii strămoșești. Anii aceștia au fost prilej de a ne cunoaște unii pe alții fără prejudecăți, ci întru adevăr și dreptate, de a ne apropia sufletește, de a lucra împreună pentru aceiaș țintă și de a simți cât de bine e să fim una: una în cugete, una în simțiri, una în credință și acțiune. Anii aceștia au fost ani de consolidare a unificării bisericești și de adâncire a unității noastre spirituale. Bindecuvântat să fie Dumnezeu pentru darul acestei unități și bindecuvântați să fie toți cei ce în duhul dragostei evanghelice au lucrat și lucrează pentru consolidarea ei!

Sfințirea la Sibiu a episcopului An-

REDUCEREA FORȚELOR ARMATE

Propunerile secretariatului Consiliului Mondial al Păcii

În conformitate cu hotărârile adoptate la Varșovia de către cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, secretariatul Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele să sprijine următoarele propuneri:

1. Interzicerea absolută a tuturor genurilor de arme atomice, bacteriologice, chimice, radioactive, precum și a altor mijloace de exterminare în masă;

2. Declararea drept criminal de război a guvernului care va folosi primul aceste genuri de arme;

3. Reducerea progresivă și simultană în cursul anilor 1951 și 1952 a forțelor armate terestre, aeriene și navale în proporție egală, mergând dela o treime până la o jumătate;

4. Crearea unui organ internațional de control pe lângă Consiliul de Securitate, care să dispună de inspectori calificați. El va fi împuternicit să controleze atât reducerea armamentelor clasice, cât și interzicerea armelor atomice, bacteriologice, chimice și altor genuri de arme.

Spre a fi eficace, controlul trebuie extins nu numai asupra forțelor armate, armamentelor existente și producției de arme ce vor fi prevăzute pentru fiecare țară, ci el trebuie extins la cererea acestui organ internațional de control și asupra inspectării forțelor armate, armamentelor și producției de arme față de care există bănuțala că ar depăși prevederile.

Aceste propuneri cu privire la reducerea forțelor armate constituie o primă etapă pe calea dezarmării generale și totale, care este scopul final al partizanilor păcii.

drei al Americii de Nord și de Sud este un eveniment, care merită a fi amintit. După ce credincioșii noștri din America au rămas multă vreme fără episcop, Sfântul Sinod a hotărât să acorde autonomie în cele administrative Episcopiei ortodoxe române din America, în cele duhovnicești și culturale rămânând însă atârănătoare de Mitropolia Sibiului, pentru că majoritatea credincioșilor ei sunt din Ardeal și pentru că această Mitropolie a inițiat și condus dintru început, cu o mică întrerupere, lucrarea misionară din America. Astfel am avut bucuria de a hirotoni întru arhieru pe Prea Sfințitul Andrei, care a fost trimis de Noi din parohia Hendorf ca misionar în America cu 26 ani în urmă. Așa cre-

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru consolidarea unificării bisericești

Au trecut mai bine de doi ani dela evenimentul epocal al unificării bisericești din Ardeal. Mare a fost bucuria poporului credincios, când s'a văzut iarăși sub ocrotirea unitară a Bisericii strămoșești și nu mai puțin mare a fost și bucuria preoților care doreau de mult stingerea certurilor confesionale și unitatea în duh și organizare bisericească. Unificarea aceasta a fost împlinirea unui dor de nestăvilit, ce izvora din inima fraților de credință și tradiții, care erau ținuți despărțiți în mod silnic. Și iată toate piedicile au căzut și frații și-au văzut visul cu ochii: ei participă la aceeași viață duhovnicească sub acoperământul aceleiași Biserici.

Dar nu-i destul să ne bucurăm că vrerea poporului credincios s'a împlinit. Mai e nevoie să fim copleșiți de măreția acestui fapt și să ne punem toate forțele la contribuție ca el să se consolideze și să devină o realitate masivă. Deși vechile tradiții ortodoxe s'au păstrat și în cadrele fostei Biserici greco-catolice, totuși acești 250 de ani de desbinare au adus unele elemente, care trebuiesc înlăturate, pentru ca unificarea noastră bisericească să progreseze necontenit. Trebuie să punem în primul plan ceea ce este comun, ceea ce ne unește, zestrea de veacuri a Ortodoxiei, care aparține întregului popor român dreptcredincios, și să eliminăm tot ceea ce cultivă izolarea, toate deosebirile catolicizante introduse în decursul timpului spre a adânci prăpastia dintre frați.

Astfel în zestrea teologică și cultică a fraților reveniți distingem două elemente: acelea care aparțin tradiției unitar ortodoxe a poporului român credincios și acelea care s'au adăugat acestei tradiții, nu printr'o evoluție organică, ci în mod artificial, având ca scop denaturarea tradiției ortodoxe și chiar împingerea ei în planul al doilea. Se înțelege că tradiția ortodoxă dela 1700 până azi atât într'o strană, cât și în cealaltă, s'a îmbogățit cu noi experiențe și realizări în conformitate cu schimbarea vremilor, dar această îmbogățire s'a făcut într'un paralelism așa de desăvârșit încât unitatea acestei tradiții este temeliea unificării bisericești și a consolidării ei. Aici ne simțim — credincioși și cler — întotdeauna frați, fără cea mai mică deosebire și lucrăm într'un ogor comun, sprijinindu-ne unii pe alții cu învățămintele ce ni le pune viața înainte. Așa se face că încă înainte de unificare preoții români, cel ortodox și cel greco-catolic, puteau sluji împreună fără nici o stinghereală ca și când amândoi ar fi fost ortodocși — doar aveau aceeași Liturghie, aceeași Utrenie și Vecernie, același Molitvelnic etc. — și poporul credincios mergea la amândouă bisericile și chema la slujbe amândoi preoții.

Despărțirea parohiilor era pur administrativă și uneori de ranchiune personale (ceea ce nu lipsia nici între parohiile ortodoxe!) De aceea dacă întrebai pe credincioșii ortodocși și greco-catolici, ce deosebire există între ei, mărturiseau cu deplină convingere că singura deosebire este aceasta: unii zic „duh“, ceilalți „spirit“, unii zic „Doamne miluește-ne“, ceilalți „Doamne îndură-te spre noi“. Deosebirea aceasta pur formală, de cuvinte, nu de sens, era singura deosebire, de care își dădeau seama credincioșii și desigur pentru atâta deosebire nu avea nici un rost

să se mențină desbinarea dela 1700. Doar când zicem „Spirit sfânt“ sau „Duh sfânt“ numim una și aceeași persoană a Sfintei Treimi, iar când zicem „miluește“ sau „îndură-te“ ne gândim la aceeași imensă bunătațe și iubire a lui Dumnezeu, care se pleacă cu negrăită milostivire sau îndurare peste toate mizeriile fizice sau spirituale ale vieții noastre. Nimeni n'ar fi putut susține că poporul credincios trebuie să rămâie împărțit în Biserici distincte numai pentru această deosebire de cuvinte. De altfel și deosebirea aceasta era de dată recentă. Există și azi cântăreți bătrâni, foști greco-catolici, care își aduc aminte că se cânta la strana lor ca și la ortodocși: „duh“ și „Doamne miluește-ne“, iar cărțile de cult tipărite la Blaj mărturisesc același lucru până spre sfârșitul sec. XIX. De aceea și trecerea credincioșilor dintr'o strană în alta nu era o problemă de conștiință, ci de altă natură: pentru credincios era tot una ori aici, ori acolo, căci se simțea peste tot învăluit în aceeași tradiție bisericească.

De aceea acum, după ce s'a făcut și unificarea administrativă bisericească, este nepotrivit să menținem această deosebire de cuvinte, introdusă abia de câteva decenii de ierarhia catolicizantă, ca să creze totuși o deosebire între ortodocși și uniți. Dimpotrivă procesul firesc al unificării bisericești cere înlăturarea acestei distincții formale și unificarea limbajului liturgic, ca astfel să arătăm și prin cuvinte că suntem într'adevăr una. Acest lucru s'a și făcut în multe parohii revenite încă dela început, fie din inițiativa preotului și a cântăreților, fie din inițiativa credincioșilor. În orice caz rolul conducător îl are preotul. Și nicăiri el nu va întâmpina decât aprobarea credincioșilor, cari nu fac caz de această deosebire formală. Dacă fiecare parohie revenită a rezolvat această problemă după socotința preotului sau a cântăreților ei, dela Făgăraș ne vine vestea unei inițiative, care angajează un protopopiat întreg. În cadrul conferinței preoști din protopopiatul bisericii brâncovenești, raionul Făgăraș, ținută la 25 Ianuarie 1951, P. C. Prof. Aurel Brumboiu în cuvântul de deschidere a pus și această problemă formală.

Exprimând marea mulțumire ce o au toți că după 250 ani de desbinare confesională sunt iarăși frații împreună și cliroria lui Brâncoveanu își îndeplinește menirea pentru care a fost făcută, propovăduind credința ortodoxă mântuitoare de suflete, P. C. Sa apelează la dragostea de frați ce trebuie să dăinuiască între preoți, căci numai prin o colaborare sinceră vom putea consolida unificarea Bisericii din Ardeal și vom face din Biserica noastră ortodoxă o Biserică vie. Roagă totodată preoțimea revenită să stea mereu în fruntea luptei pentru deplina întărire a unificării bisericești. În acest sens trasează două sarcini: să fie ortodocși și după înfățișare prin purtarea bărbii și să înlocuiască în serviciile divine „spirit“ cu „duh“ și „îndură-te“ cu „miluește-ne“.

E o inițiativă care trebuie generalizată. Ea isvorăște din conștiința acelei preoțimi revenite, care arde de râvna de a adânci din ce în ce mai mult procesul unificării, prin eliminarea tuturor elementelor artificiale și intenționat desbinătoare. Desigur noi ne dăm seama că cuvintele respective ca atare n'au nici o importanță, decât numai întrucât în introducerea și în menține-

rea lor se manifestă intenția, tendința unui spirit de deschilinire. Și dacă la introducerea lor cu decenii în urmă, intenția aceasta era explicabilă, acum după unificarea, când intenția desbinării a fost înlăturată și înlocuită cu năzuința unei cât mai depline unități, menținerea lor în cult n'are nici o justificare. Nu există nici un motiv temeinic, care să poată fi invocat în favoarea acestei mențineri. De aceea salutăm cu bucurie inițiativa luată de P. C. Prof. A. Brumboiu împreună cu toți preoții reveniți din raionul Făgăraș și nădăjduim că această inițiativă nu va rămânea fără ecou în toate protopopiatele și parohiile, unde până acum — din anumite motive — nu s'a făcut nimic în această privință. De altfel există destule parohii, care încă demult au făcut acest pas formal pe calea unificării. E în aceasta un semn minim al dorinței sincere de încadrare în marea unitate cultică ortodoxă a poporului român dreptcredincios din Ardeal. Astfel se înlătură singura „deosebire“, pe care o cunoștea poporul credincios în marea lui majoritate, pe care el însuși nu pune temelie și se realizează unificarea nu numai în simțire, ci și în vorbire, între credincioși.

Cât privește alte deosebiri — inovații catolicizante de dată recentă — acestea n'au avut răgazul să pătrundă în popor și țin mai mult de preoțime. Dela mitropolitul Vancea încoace și mai ales după 1918, ierarhia superioară greco-catolică, crescută la Roma, s'a abătut dela linia înaintașilor, care țineau ca „legea“ cu toate ale ei „să stea pe loc“, și a căutat să catolicizeze conștiința preoțimii și prin ea și a poporului credincios. Acest proces de catolicizare a rămas însă abia în faza începătoare, exercitând mai multă influență asupra clerului și slabă de tot asupra credincioșilor.

Așa sunt s. ex.: cultul inimii lui Iisus și al Maicii Domnului, cultul lui Antonie, al Terezei și altor sfinți occidentali, fără nici o legătură cu sufletul poporului român credincios, un anumit serviciu euharistic, devalorizarea sau chiar eliminarea epiclezei euharistice, susținerea că și miridele se transformă în Trupul Domnului etc. Toate acestea fie că aduceau elemente noi de cult, imprumutate din catolicism, fie că pășirau cultul ortodox, dar îi denaturau sensul prin concepții catolice streine de spiritul Ortodoxiei, tindeau spre transformarea Bisericii greco-catolice dintr'o frântură a Bisericii ortodoxe pusă sub jurisdicție catolică, într'o frântură a Bisericii catolice, care păstrează în parte unele forme de cult ortodoxe, golițe și acestea de sensul lor originar. Acestei tendințe catolicizante i s'a opus conștiința tradiției ortodoxe românești, care era vie în inima clerului și poporului Bisericii greco-catolice. Astfel s'au format chiar în sânul acestei Biserici cele două direcții: majoritatea clerului care ținea cu tradiția populară ortodoxă, menținută intactă până la sfârșitul sec. XIX-lea și minoritatea ierarhiei superioare, a cătorva preoți și intelectuali, care se lăsau târâți de curentul catolicizării. Acest fapt s'a vădit și cu ocazia unificării: cei dintâi au aderat cu entuziasm la marea inițiativă a unificării bisericești, ceilalți au privit-o cu dușmănie, făcând tot posibilul ca ea să nu se realizeze. Dar în fața masivei unități de duh, de credință și tradiții a poporului român credincios și a clerului legat de poporul acesta, toate uneltirile potriv-

nice s'au spulberat, ca niște diguri de paie în fața valurilor năvalnice, ce-și caută albia lor firească.

De aceea e de sine înțeleasă năzuința preoșimii revenite de a-și purifica sufletul de toate aceste elemente și a se potrivi întru totul tradiției ortodoxe, pentru menținerea căreia au luptat altădată împotriva ierarhiei ultracatolicizante. Și e de neînțeles atitudinea celui preot, care — din motive secundare — păstrează și practică și acum concepții și forme cultice catolicizante. Cine n'a avut posibilitatea să cunoască din izvoare autentice doctrina ortodoxă, acum are această posibilitate. Și e o dorință firească pentru fiecare preot revenit de-a se lămuri asupra problemelor teologice și cultice în sens ortodox. Aceasta s'a și manifestat la toți preoșii reveniți, care s'au înfrățit cu cei vechi ortodocși, atât în lucrarea pe teren pastoral, cât și la Cursurile de îndrumare Misionară. În acest sens de folos este și lectura personală, studiul individual și discuția frățească într-o altă. Toate problemele pot fi astfel soluționate în spiritul dragostei frățești și al tradiției ortodoxe.

Pentru unii acest proces de purificare de elementele catolicizante s'a împlinit mai ușor, pentru alții mai greu și probabil că sunt cazuri izolate la care nici azi nu este deplin lămurit. Dragostea și răbdarea dintr-o parte, sinceritate și râvnă dreaptă din altă parte pot netezi calea definitivei unificări și în această privință, ca astfel toți preoșii una să fie în învățătură, în cult, în gând și manifestare. Una precum una este poporul credincios. Una în unitatea cea dintâi: un duh, o credință, un botez. *Aceeaș doctrină, aceeași forme cultice și aceeaș disciplină bisericească.*

Pe măsura în care procesul acesta de încadrare spirituală deplină în duhul Ortodoxiei strămoșești a preoșimii revenite va pătrunde mai adânc și va cuprinde mai multe suflete, pe acea măsură unificarea bisericească se va consolida și mai mult. Laudă și cinste se cuvine tuturor aceluia ce în sbucium și rugă, în studiu și frățească sfătuire au ajuns să se simtă cu adevărat ortodocși! Iar celor ce sunt pe cale încă, sprijin și îndemn frățesc de a păși pe calea aceasta cu toată sinceritatea până la capătul ei.

Cu câtă bucurie îmi povestea un preot vechi-ortodox cum preotul revenit arată un viu interes față de doctrina și cultul ortodox și râvnește să fie întru toate asemenea fraților lui întru Ortodoxie! În bucuria lui își găsea expresie bucuria Bisericii ortodoxe pentru toți slujitorii ei, care, fie vechi ortodocși, fie reveniți, ard de o singură râvnă: aceea de a sluji cu tot sufletul, cu toate forțele lor, în duhul Ortodoxiei strămoșești pentru mântuirea poporului dreptcredincios. Căci nu numai preotul revenit are această misiune de a-și pune conștiința necontenit în acord cu spiritul Bisericii ortodoxe, ci și preotul vechi-ortodox trebuie să fie stăpânit de nepotolita dorință de-a întrupa mereu spiritul Ortodoxiei în toată puritatea lui. Și astfel uniți în flacăra aceleiaș entuziasm pentru mântuirea poporului credincios și adevărul Ortodoxiei, nu vor mai fi preot vechi-ortodox și preot revenit, ei frați întru aceeaș slujire a lui Hristos și a Bisericii Sale în sânul poporului român dreptcredincios. Căci în toți va sălăslui acelaș duh: duhul adevărului, duhul Ortodoxiei. Și vor sluji toți lui Dumnezeu așa cum se cuvine: în duh și adevăr, pe linia tradiției ortodoxe a poporului român dreptcredincios, care ne unește pe toți într'un trup: Biserica Ortodoxă Română.

M. N.

Adunarea Eparhială dela Sibiu

Duminecă 28 Ianuarie a. c. a avut loc la Sibiu, Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei, convocată în sesiune ordinară.

După îndeplinirea formalităților de deschidere a Adunării Eparhiale, I. P. S. rostește cuvântarea ce o publicăm în pag. 1. Se citesc apoi și se aprobă telegramele trimise d. Dr. P. Groza, Președintele Consiliului de Miniștri, I. P. S. Justinian, Patriarhul României, d. Prof. Stanciu Stoian, Ministrul Cultelor. După constituirea Comisiunilor și împărțirea rapoartelor pe Comisii, ședința de dimineață este închisă.

Ședința II-a se deschide la orele 16 p. m. Comisiunea organizatoare, prin raportorul ei, Prot. D. Ciuchendea, scoate în evidență momentele mai însemnate din viața Arhiepiscopiei, relevate în raportul secțiunilor unite a Consiliului arhiepiscopesc; mănăstirea „Brâncoveanu” factor de înduhovnicire și intensificare a elanului moral-religios al dreptcredincioșilor; comemorarea reîntregirii bisericești în 21 Oct. 1950 la Alba-Iulia; hirotonirea noului episcop de America; colaborarea dintre Biserică și Stat etc. și propune primirea raportului cu mulțumită. Adunarea aprobă.

Comisia bisericească, prin raportorul ei, Prot. I. Comșa, își însușește punctele menționate în raportul secției bisericești, exprimând omagii: I. P. S. Alexandru, Patriarhul Antiohiei, pentru înalta distincție ce a acordat I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae; I. P. S. Patriarh Justinian pentru grija deosebită arătată față de clerul Bisericii noastre: Guvernului Țării și Ministerului Cultelor pentru ajutorul ce-l acordă necontenit Bisericii Ortodoxe, aducând mulțumiri și Corpului profesoral dela Institutul Teologic din Sibiu, care în cadrul planului Cincinal și-a luat sarcina de-a redacta o Biblie comentată. În afară de acestea remarcă activitatea excepțională a I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, care a vizitat anul trecut 23 de parohii, afară de rezolvarea atâtor probleme de viață bisericească; arondarea cea nouă (regiuni și raioane); noua salarizare a clerului; activitatea Institutului Teologic Universitar și a Școlii de cântăreți din Sibiu etc. Adunarea ia act cu mulțumită.

Comisiunea culturală și socială, prin Prot. I. Florea, prezintă în raportul asupra referatului secției culturale-sociale, problemele: catehizația în Biserică, Cursurile de îndrumare Misionară a preoșimii, Conferințele preoțești, presa și cartea bisericească, Dumineca bolnavilor, Comitetele parohiale provizorii, mișcarea sectară, darul Sfintei Patriarhii în cărți de cult pentru parohiile revenite etc. Adunarea ia act cu mulțumită.

Comisia economică-financiară, prin Prot. A. Brumboiu, prezintă spre aprobare și descărcare contul de gestiune și bilanțul Arhiepiscopiei pe 1950 și planul financiar (Buget) pe 1951. Anul trecut Arhiepiscopia a avut un excedent de 1.536.358 lei. Adunarea, constatând buna chivernisire a posibilităților financiare ale Arhiepiscopiei, le aprobă cu mulțumită.

Încheind lucrările Adunării Eparhiale, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, mulțumește deputaților eparhiali pentru interesul arătat la lucrările acestei sesiuni, remarcă importanța catehizației și situația financiară satisfăcătoare a Arhiepiscopiei și roagă pe toți să ducă în poporul dreptcredincios credința în puterea de viață și mântuire a Bisericii noastre.

P. C. Prot. I. Comșa, răspunzând în numele adunării Eparhiale, asigură pe I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae de întreg devotamentul membrilor Adunării Eparhiale, dorindu-i mulți ani de fericită arhipăstorire pentru binele Bisericii și propășirea poporului credincios.

Lucrările Adunării Eparhiale au prilejuit trecerea în revistă a vieții bisericești din Arhiepiscopie, cu toate realizările ei. Aceasta arată

Deschiderea

Cursurilor de îndrumare misionară din Cluj. Seria I-a 1951

În ziua de 22 Ianuarie 1951, după săvârșirea Sf. Liturghii în Catedrală, s'au deschis în Aula Sf. Episcopii, cursurile de îndrumare preoțească prin cuvântarea P. C. Prot. Stavr. Dr. Liviu Munteanu, rectorul Institutului Teologic, în care a schițat rostul acestor cursuri care urmăresc:

1. Adâncirea cunoștințelor teologice; 2. Formarea conștiinței datoriei de ordin divin și uman printr'o intensă propovedanie a adevărurilor religioase în predică și cateheză; 3. Formarea conștiinței de solidaritate a tuturor slujitorilor lui Hristos; 4. Formarea conștiinței de jertfelnicie și responsabilitate față de înalta chemare preoțească de îndrumători de suflete; 5. Îndrumarea preoșimii spre înțelegerea problemelor sociale și spre promovarea păcii între credincioși.

Roadele acestor cursuri s'au vădit până acum, căci ele au contribuit la ștergerea barierelor dintre eparhii, la unificarea cultului și aici în Transilvania la consolidarea mărețului act al Reîntregirii Bisericii, prin cunoașterea reciprocă dintre frați.

În numele preoșilor cursiști a vorbit Păr. Gh. Giurgiu din Călărași (Turda), luând angajamentul că își vor face pe deplin datoria la aceste cursuri, pentru a putea fi folositori Bisericii și poporului.

La sfârșit a cuvântat P. S. Episcop Nicolae, spunând:

„Cultura omului, dacă nu este primenită, nu mai e folositoare nici lui, nici fraților în mijlocul cărora trăiește. Aceasta e pricina pentru care preoșimea e bine să-și improspăteze comoara sufletului, să-și revizuiască arsenalul de luptă pentru biruința lui Hristos în lume și pentru mântuirea sufletelor.

Cu privire la curentul cel mare, care a cuprins în albia sa o mare parte din omenire, noi încă fiind în această albie, trebuie să ne dăm seama unde mergem și cum mergem.

Legea lui Hristos e tot atât de bună și de vajabilă și astăzi ca și acum două mii de ani, dar noi scoatem din visteria legii vechi ortodoxe adevăruri mântuitoare noi, pentru noi ca persoane și pentru poporul nostru dreptcredincios.

P. S. Sa încheie, îndemnând pe C. Preoșii cursiști să se simtă la aceste cursuri ca niște studenți, pentru ca improspătându-și clipele frumoase din tinerețe, clipe care nu se pot asemăna cu alte clipe ale vieții, să plece dela aceste cursuri reconfortați sufletește. Iar în cadrul acestei atmosfere studențești să păstreze buna rânduială, să se lase antrenați de spiritul de întrecere, ca plecând de aici să porceadă în pastorație cu lumină nouă, dragoste nouă și râvnă nouă, spre folosul Bisericii și al credincioșilor, vestind cu și mai multă putere *Evangelia păcii*, vestea cea bună de totdeauna a Bisericii, pacea sufletului, a inimii curate, a ochilor limpezi, pentru a ne putea chema fii și slujitori ai lui Dumnezeu, frați și slujitori ai lui Hristos“.

Pr. Olimpiu T. Bucin

„Ascultați de mai marii voștri și supuneți-vă lor, căci ei priveghează pentru sufletele voastre, ca unii care vor da seama de ele“.

Evrei 13, 7.

că Biserica ortodoxă este mereu activă în sânul poporului dreptcredincios, care este strâns legat de Biserica strămoșească. Dumnezeu binecuvintează truda Ierarhului, a clerului și mirenilor pentru împlinirea voinței lui sfinte, care este iubire, bucurie și pace.

N.

Telegrame

trimise de Adunarea Eparhială din Sibiu

I. P. S. Sale Justinian,
Patriarhul României

București

Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, întrunită în ședință anuală exprimă față de Înalt Prea Sfinția Voastră simțămintele ei de dragoste, venerațiune și filială alipire și Vă urează rodnică păstorire spre binele sfintei noastre Biserici.

NICOLAE,

Mitropolitul Ardealului

Domnului Dr. Petru Groza,
Președintele Consiliului de Miniștri

București

În numele Adunării Eparhiale anuale și în numele Nostru personal Vă rugăm să primiți expresia simțămintelor de aleasă mulțumire, dorindu-Vă pace, sănătate și rodnică guvernare.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de întreg devotamentul și concursul Bisericii noastre în marea operă de refacere a Țării și în menținerea păcii.

NICOLAE,

Mitropolitul Ardealului

Domnului Profesor Stanciu Stoian,
Ministrul Cultelor

București

Din ședința Adunării Eparhiale anuale și în numele Nostru personal rog să primiți expresia simțămintelor Noastre de aleasă prețuire și mulțumiri pentru binele pe care îl faceți sfintei noastre Biserici.

NICOLAE,

Mitropolitul Ardealului

Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 922/1951

CONVOCARÉ

Cucernice Părinte,

Conform prevederilor noului Statut pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, art. 123, numirea în posturi a preoților, se face cu titlu provizoriu. După 5 ani de activitate fiecare preot este obligat să depună examenul de definitivare și după 10 ani, examenul de promovare, după ce va fi urmat mai întâi cursul de îndrumare de pe lângă un Institut Teologic Universitar conform acestei dispozițiuni.

Pe data de Vineri 2 Martie 1951 se va deschide în Sibiu seria a zecea a cursurilor de îndrumare a preoțimii, pe lângă Institutul nostru Teologic, la care vei participa și cucernicia ta.

Programul lecțiilor este întocmit pe timp de 30 de zile.

Cucernicia ta ești invitat și obligat să iai parte la seria 10-a a cursului de îndrumare care se va deschide în Sibiu Vineri 2 Martie 1951.

Cursul de îndrumare este obligatoriu pentru toți preoții, cari vor fi convocați la el în serie; prin urmare nu numai cei cu 5 sau 10 ani de activitate, ci toți preoții sunt obligați să urmeze acest curs, chiar și preoții trecuți de 60 de ani, pensionați, dar care se află în funcțiune la parohii. Atragem în mod cu totul deosebit atențiunea preoților convocați, că cei care nu se vor prezenta la deschidere

și la curs la data arătată în acest ordin, își vor perde parohiile.

Drept urmare prezentarea la curs este obligatorie, iar neprezentarea va fi socotită ca o renunțare la parohie.

Preoții convocați la curs în seria 10-a pe data de 2 Martie 1951 vor fi găzduiți în internatul Institutului nostru teologic din Sibiu și vor avea de adus la prezentare următoarele:

1. În numerar Lei 2000 (două mii).
2. În natură:
 - a) 15 kgr. făină de grâu cernută.
 - b) 2 kgr. grăsime de porc sau ulei.
 - c) 2 kgr. brânză de oaie.
 - d) 1 kgr. zahăr.
 - e) 30 ouă.

Menționăm că aceste alimente pot fi procurate, la prețul pieții din Sibiu, pentru cei care nu le-ar avea.

În afară de acestea fiecare preot va aduce:

Una pătură, un cearșaf, una perină și saltea pentru paie.

Cucernicia ta primind această convocare, te vei pregăti din timp pentruca la data începerii cursului 2 Martie ora 9 dimineața să fii în Sibiu, la ședința festivă de deschidere.

Înainte de plecare te vei îngriji să fii suplinit pe tot timpul absenței celor 30 de zile, de preotul sau preoții din parohiile învecinate, pe care îi vei aviza despre aceasta.

La cursuri în Sibiu te vei prezenta în reverență.

Nu vei uita să-ți aduci Biblia sau cel puțin Noul Testament.

Cursul de îndrumare este un prilej minunat de reîmprospătare a cunoștințelor teologice și de orientare în problemele pastorale și sociale pe care le-au ridicat la ordinea zilei noile vremuri. Nu ne îndoim că cucernicia noastră preoțime va răspunde cu însuflețire la această chemare fiind pe deplin conștientă de importanța acestui curs de îndrumare.

Sibiu la 10 Februarie 1951.

Cu arhieresti binecuvântări

NICOLAE,

arhiepiscop și mitropolit

NOTĂ: Alimentele trebuie să se predede necondiționat la intrarea în internat sau plătite în bani. Altfel nu este admis nimenea nici în internat nici la masă.

Alimentele care nu corespund calității arătate mai sus, vor fi refuzate.

Înainte de plecare la cursul de îndrumare, fiecare preot este obligat de-a preda cu proces-verbal înlocuitorului său, gestiunea parohiei până la zi precum și soldul în numerar la zi.

Cheltuielile cursului de îndrumare până la suma de Lei 5000 (cinci mii) preotul cursist le poate ridica dela epitropia parohială.

Cursul de îndrumare, seria X-a

2 Martie—2 Aprilie 1951

Tabloul preoților convocați

REGIUNEA MUREȘ

Protopopiatul Luduș

Rusnac Ioan, Căpușul de câmpie. Ciacai Alexandru, Dileul-vechiu. Matei Morușca, Iclandul-mare. Soare Dumitru, Lechința. Porime Vasile, Iclânzel. Andrica Silviu, Oarba de Mureș.

Protopopiatul Reghin

Ciurea Nicolae, Adrian. Șuteu Victor, Cașva. Oprea Viorel, Hodac. Gliga Vasile, Ibănești-sat. Târnavăneanu Leon, Hodac II. Cotuțiu Constantin, Ibănești-Pădure. Fărcaș Dumitru, Orșova. Bucur

Mihail, Mura-Mare. Ruse Becheanu. Șerban. Cioba Iuliu, Breaza. Onca Vasile, Dedrad. Pașcanu Traian, Fărăgău. Tatar Teofil, Frunzeș. Gică Aurel, Cazma. Dorgo Iuliu, Logig. Moraru Iustin, Oroșfaia. Grosu Corneliu, Filea.

Protopopiatul Tg.-Mureș

Matei Ioan, Mădăraș. Oltean Petru, Șaraul-Nirajului. Antonescu Gheorghe, Ceuașul de câmpie. Stoica Gheorghe, Sângeorgiul de câmpie.

Protopopiatul Târnaveni

Tempean Pompei, Alecuș. Nistor Vasile, Sânbenedict. Deac Nicolae, Șomostelnic. Toma Mihai, Iclod. Ciuchendea Ioan, Valea-Sasului.

REGIUNEA SIBIU

Protopopiatul Agnita

Martin Dumitru, Rodbav. Siceanu Apolinarie, Movile. Jușcu Vasile, Veseud-Agnita. Suci Pavel, Vărd.

Protopopiatul Făgăraș

Floca Vasile, Beclean. Socol Ghedeon, Berivoli-mari. Naftanailă Ioan, Breaza. Matei Nicoară, Rucăr. Popovici Teodor, Lovnic. Judele Aurel, Șona.

Protopopiatul Mediaș

Spineanu Aurel, Agârbiciu II. Pancu Ioan. Băgaciu. Maier Miron, Bratei. Todoran Ioan. Proștea-mare. Duță Ioan, Valea-Lungă.

Protopopiatul Sebeș

Pățan Vasile, Cunța. Cozma Nicolae, Ghrbom. Colhon Partenie, Laz. Fara Nicolae sen. Ludoș. Grecu Romul, Răhău.

Protopopiatul Sibiu

Bratu Ilarion, Armeni. Giurca Nicolae, Colun. Iosof Nicolae, Gales. Moldovan Romul, Veștem. Mandeal Cornel, Porumbacul de jos. Schiopu Ilie, Rușciori. Neagu Mihail, Sibiu. Acilenescu Pompiliu, Tilișca.

Protopopiatul Sighișoara

Dragolea Ioan, Dumbrăveni. Filip Ioan. Țigmandru. Borza Inocențiu, Valhid

REGIUNEA STALIN

Protopopiatul Racoș

Mija Gheorghe, Comana de jos. Ciortan Ștefan, Comana de sus. Dumitrescu Ieronim, Ticoșul-Nou.

Protopopiatul Stalin

Măerușan Cornel, Crizbav. Coman Gheorghe, Ghimbav. Constantin Gheorghe, Orașul-Stalin-Stupini. Ludu Ioan, Prejmer. Tomas Mircea, Tohanul-Vechiu.

Protopopiatul Sf. Gheorghe

Romanescu Ștefan, Sândominic.

(Urmare din pag. 1-a)

dincioșii de acolo au primit în persoană Prea Sfinției Sale păstorul de mult așteptat.

Onorată Adunare Eparhială,

În aceste vremuri de largi prefaceri sociale, Biserica — încrezătoare în lucrarea lui Hristos Domnul și Mântuitorul nostru în lume și în călăuzirea Duhului Sfânt — își continuă opera sa religios-morală în sânul poporului nostru credincios. Ea se bucură de dragostea și devotamentul clerului și poporului ei. Prin opera Sa, ea contribuie și la progresul social și moral al poporului. Slujitoare a lui Hristos și a poporului, loială față de Stat ea luptă pentru biruința binelui, a adevărului, a dreptății, a iubirii și a păcii în lume.

Cu aceste gânduri și simțăminte, încrezător în misiunea și forțele Bisericii noastre, declar deschisă sesiunea ordinară a Adunării Eparhiale din anul 1951 și rog pe bunul Dumnezeu să-și coboare binecuvântările Sale asupra lucrărilor ei.